

kasser om Bevilling til Dækning af Tryk-
ningsudgifter til en Betænkning, ſom Udval-
get har, at afgive. Om dette Andragende
ſiger det ærede Udvalg, at det ikke gjør nogen
Indstilling af den Grund, at der ikke fore-
ligger noget Svar fra Finantſministeren, men
Finantſministeren har henviſt Sagen til mig,
og Sagen er af mig bleven expederet til Rjøs-
benhavns Magiſtrat i den Retning, at jeg
ikke har fundet Anledning til at bevilge den
omhandlede Underſtøttelse af 600 Kr. Jeg
ſkal i ſaa Henſeende bemærke, at der fore-
ligger ikke nogenſomhelſt Oplyſning om Be-
ſtaffenheden af dette Materiale, om Beſtaffen-
heden af det Arbejde, den ſtatiftiſke Bearbei-
delse af diſſe, man vil foretage, hvem der ſkal
foretage dem oſv. Der foreligger ikke nogen-
ſomhelſt Oplyſning derom, og Summen, de
600 Kr. er derhoſ et ſaa ringe Beløb, naar
man ſer hen til, at det er 80 Sygeföreninger
der ſkulle bidrage hertil, det ſvarer alſaa til
c. 7 à 8 Kr. for hver Förening. Der ſynes
ikke at være nogen ſærlig Trang til af Stats-
kaſſen at underſtøtte Bearbejdelsen af dette
Materiale, naar man ſlet ikke har nogenſom-
helſt Foreſtilling om, hvordan denne Bear-
bejdelse vil blive, ikke nogenſomhelſt Grund
til det, da det maatte være den letteſte Sag
af Verden for diſſe 80 Sygeföreninger at
tilveiebringe de omſpurgte 600 Kr.

Hansen [Ringkjøbing Amts 3die
Valgkreds]: Der er to Indſtillinger, om hvilke
jeg kunde ønske at ſige et Par Ord. Den
førſte er Indſtillingen under Nr. 1, Betænk-
ningens Nr. 86. Den høitærede Miniſter
udtalte, at han med Henſyn til „Huſmands-
bladet“ nærede nogen Tvivl om, hvorvidt det
vilde være ret at underſtøtte dette Blad eller
ikke, men den høitærede Miniſter ſagde ikke,
hvorpaa denne Tvivl var grundet. Den kan
muligviſ være begrundet deri, at den Mand,
der ſtaaer for Ledelsen af dette Blad og for
den ſtore Bevægelse ude i Landet, ſom knyt-
ter ſig til dette Blad, ikke ſkulde være i
Stand til at lede denne Bevægelse i det rette
Spør. Det er imidlertid min Opfattelse og
min Mening, at man næppe let vilde have
kunnet faae en Mand, der mere end han e-
gnede ſig dertil. Han har virket i en Række
af Aar nede i Sønderjylland, beſtändig taget
Del i, hvad der angif Landbruget og da navnlig
det lille Landbrug, og man maa jo huſke, at
det lille Landbrug derne er langt mere
frempfretet end her i Landet, ſaa at han alſaa
har haft Veilighed til at gjøre en god
og rig Erfaring, hvorpaa han nu kan bygge
heroppe. At han ikke derne kunde blive ved
at arbejde ved nordſlœſvigſt Landbotidende
og i de derværende Landboföreninger, men er

taget herop til Danmark, er grundet i de
ulikkelige Forhold, hvorunder Danſke leve
derne for Tiden. Efter det, jeg her har
udtalt og henviſt til, tror jeg, at det er fuldt
godtgjort, at Manden er fuldt kvalificeret til
at ſtaa i Spidsen for den Gjærning, han har
begyndt her i Danmark, ſaa jeg tror ikke,
at der fra denne Side kan reiſes nogen
Indvending imod at hde Tilſtud til Bladet.
Men jeg maa ſøie til, at denne Mand be-
tragter ſin Opgave aldeles ikke ſom en Spe-
kulation for ſig, og han har derfor ſat ſig i
Forbindelse med en Del kundige Mænd her
i Danmark, navnlig Mænd, der ere kyndige
paa det lille Landbruks Omraade, for at gjøre
Bladet ſaa alſidigt, ſaa godt og ſaa grundigt
ſom mulig. Det er imidlertid Noget, man
let vil kunne forſtaa, at et ſaa ſtort Arbejde,
ſom det virkelig er, der tager mange Kræfter
i Brug, lægger Beſlag paa mange Evner og
megen Tid, vil en enkelt Mand vanſkelig
kunne være i Stand til at gjøre, idet han
ikke alene vil kunne hde de Ofre, ſom et ſaa-
dant Arbejde kræver. Det er en Sag, der
angaar de mange Tuſinde Arbejdere, det er
en Sag, der gaar ud paa praktiſt at hjælpe
det lille Landbrug, Huſmændene frem,
og hvor man derfor maa omhandle og drage
frem mange rent praktiſte Spørgſmaal, ſom
f. Ex. om Frøavl, Gødehold, Plantning,
Havedyrkning og alle mange andre praktiſte
Spørgſmaal, der, hvis de kunne gennemføres,
ville være i Stand til at forbedre Huſmændenes
Kaar i en meget væſentlig Grad, og navnlig i
vore Dage maa man jo med Glæde hilſe
ethvert Stridt, der gaar ud paa at forbedre
netop de Smaas Kaar og de Smaas Stil-
ling i Samfundet, ſaa at en Uafhængighed,
ſtørre og bedre end den, de nu ere i Be-
ſiddelse af, kan vindes for dem. Derved vil
der jo udbredes megen Lykke og megen Hygge
rundt omkring i de mange Hjem i vort lille
Land. Naar jeg alſaa ſer paa Sagen ſaa vel
ſom paa den Mand, der ſtaaer i Spidsen for
den, mener jeg, at det vilde være fuldt be-
grundet, om hans Virkſomhed ved Huſmands-
bladet kunde blive ſtøttet ved en Under-
ſtøttelse af Staten. Jeg kan vel iden at
overdrive næſten ſammenligne denne Sag
med Fiſkerifagen. Der blev ydet en aarlig
Underſtøttelse til Fiſkeritidende, og ſkulde ikke
Huſmandsſagen være noget nær lige ſaa ſtor
og lige ſaa vigtig? I alt Fald er den ſikkert
lige ſaa vigtig ſom Totalafholdſſagen, der
forleden blev henviſt til Miniſterens Ober-
veieſe. — Den anden Indſtilling, jeg vilde
omtale, er Indſtillingen under Nr. 3. Jeg
ſkulde ikke være kommen ind derpaa, derſom
der ikke var en direkte Anledning dertil for
mig. Andragerinden bor nemlig ganſte nær